

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Ing. J. N.**, patentový zástupce, se sídlem Praha 2, Římská 45, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: K. L., bytem R. 106, R., zast. Ing. J. A., patentovým zástupcem se sídlem Praha 2, Vinohradská 37, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16.9.2014, č.j. CZ/EP 1281822/ D041488/2013/ÚPV

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 4.6.2013, jímž byl zamítnut návrh žalobce na zrušení patentu CZ/EP 1281822 o názvu „Profilová lišta z extrudované umělé hmoty a s na ní upevněným síťovaným pruhem mřížkové tkaniny, jakož i způsob a zařízení pro zhotovení takové profilové lišty“, jehož majitelem je K. L.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že dne 10.12.2008 bylo oznámeno udělení evropského patentu CZ/EP 1281822 o názvu „Profilová lišta z extrudované umělé hmoty a s na ní upevněným síťovaným pruhem mřížkové tkaniny, jakož i způsob a zařízení pro zhotovení takové profilové lišty“ s právem přednosti ode dne 1.8.2001. Návrhem doručeným Úřadu dne 27.5.2011 se žalobce domáhal

zrušení tohoto patentu ve smyslu § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 527/1990 Sb.“) s odůvodněním, že jeho předmět v době podání evropské patentové přihlášky nesplňoval podmínky patentovatelnosti podle ustanovení § 3 tohoto zákona, neboť nebyl nový ve smyslu ustanovení § 5 a nebyl výsledkem vynálezecké činnosti ve smyslu § 6 téhož zákona. Dále byl uplatněn také důvod podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 527/1990 Sb., tedy že předmět napadeného patentu CZ/EP 1281822 přesahuje obsah původního podání přihlášky vynálezu. Dne 4.6.2013 bylo Úřadem s odvoláním na § 23 zákona č. 527/1990 Sb., a článek 138 odst. 1 písm. a) a c) Evropské patentové úmluvy (dále jen EPC) vydáno rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zrušení patentu CZ/EP 1281822 s odůvodněním, že na základě předložených dokumentů se navrhovatel nepodařilo prokázat, že vynálezy chráněné napadeným patentem nesplňují podmínky patentovatelnosti ve smyslu ustanovení čl. 52 EPC, analogického k § 3 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., zároveň se neprokázalo ani to, že by předmět patentu CZ/EP 1281822 přesahoval obsah původního podání evropské patentové přihlášky. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě rozklad, v jehož odůvodnění doručeném Úřadu dne 9.7.2013 zejména uvedl, že nesouhlasí s interpretací obsahů namítaných dokumentů D1 až D5, a konstatoval, že stávající stav techniky v nich popsany nebyl při posuzování novosti a vynálezecké činnosti vynálezu popsaného v napadeném patentu vzat dostatečně v úvahu, a to zejména v souvislosti s možností kalibrování nikoli pouze tvrdých plastů. Žalobce vyjádřil nesouhlas se závěrem učiněným orgánem prvního stupně řízení, že novost vynálezu popsaného v napadeném evropském patentu CZ/EP 1281822 spočívá ve zhotovení profilové lišty z kalibrovatelné tvrdé umělé hmoty, kdy ještě plastické části se vedou po dráze, přitlačí se k sobě do pevného spojení přidržujícího pruh mřížkové tkaniny. Podle žalobce je vedení ještě plastických částí profilové lišty po dráze a jejich následné přitlačení k sobě do pevného spojení přidržujícího pruh mřížkové tkaniny nezbytnou podmínkou všech řešení, které řeší vložení jakékoliv tkaniny nebo jiného materiálu mezi plastické části a jeho následné zalisování. V této souvislosti se žalobce odvolal na obsah posudku vypracovaného Doc. Ing. A. K., CSc. z Ústavu polymerů VŠCHT Praha, jenž byl doručen do podatelny Úřadu dne 9.7.2013 jako dodatek odůvodnění rozkladu. V posudku autor údajně rovněž zpochybnil možnost kalibrování pouze tvrdých plastů, a zpochybnil tak jak novost vynálezu chráněného napadeným evropským patentem CZ/EP 1281822, tak i skutečnost, že by byl uvedený vynález výsledkem vynálezecké činnosti. V souvislosti se zbývajících namítanými dokumenty D6 až D12 žalobce uvedl, že trvá na původním účelu jejich předložení.

Orgán rozhodující o rozkladu dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí zmínil obsah vyjádření majitele patentu k rozkladu a citoval relevantní právní úpravu. Poté se velmi podrobně (poznámka soudu: odůvodnění napadeného rozhodnutí má celkem 28 stran) zabýval posouzením důkazních prostředků D1 – D12, které žalobce uplatnil v návrhu na zrušení napadeného patentu s cílem prokázat opodstatněnost svého návrhu. Na základě provedeného posouzení uzavřel, že předměty definované patentovými nároky 1 až 12 byly k datu práva přednosti napadeného patentu vzhledem k namítaným a s návrhem na zrušení uplatněným dokumentům D1 až D5 nové ve smyslu čl. 54 odst. (1) EPC a bylo je možno považovat za vynálezy zahrnující vynálezeckou činnost ve smyslu čl. 56 EPC. Návrh na zrušení napadeného patentu, podaný podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb., tudíž nebyl oprávněný.

Z obsahu rozkladu orgán rozhodující o rozkladu shledal, že v případě namítaných dokumentů D6 až D12 žalobce toliko poukázal na původní účel jejich podání, bez jakéhokoliv zpochybnění interpretace stavu techniky představovaného těmito namítanými dokumenty D6

až D12 samostatně či ve vzájemných souvislostech s namítanými dokumenty D1 až D5 tak, jak se uvádí v napadeném rozhodnutí vydaném orgánem prvního stupně řízení. V rozkladu nebyl zpochybněn ani postup orgánu prvního stupně řízení při posuzování novosti napadeného patentu CZ/EP 1281822 a závěr učiněný v tomto ohledu orgánem prvního stupně řízení, že ani z jednoho namítaného dokumentu D6 až D12 nejsou známy všechny podstatné znaky prvního, sedmého a dvanáctého patentového nároku napadeného patentu, a proto je vynález chráněný napadeným patentem CZ/EP 1281822 nový vzhledem k namítaným dokumentům D6 až D12. Nebyl zpochybněn ani postup orgánu prvního stupně řízení při posuzování skutečnosti, zda lze vynález chráněný napadeným patentem CZ/EP 1281822 považovat za vynález zahrnující vynálezeckou činnost, a závěr učiněný v tomto ohledu orgánem prvního stupně řízení, že ani ze žádné kombinace znaků z namítaných dokumentů D1 až D12 nemohl odborník bez tvůrčího úsilí dojít ke kombinaci všech podstatných znaků prvního, sedmého a dvanáctého patentového nároku napadeného patentu, a proto vynález chráněný napadeným patentem CZ/EP 1281822 zahrnuje vynálezeckou činnost vzhledem k namítaným dokumentům D1 až D12. Orgán rozhodující o rozkladu se proto touto otázkou ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu blíže nezabýval a odkázal na posouzení provedené orgánem prvního stupně řízení, které shledal v souladu s právními předpisy.

Orgán rozhodující o rozkladu se v napadeném rozhodnutí vypořádal rovněž s posudkem Doc. Ing. A. K., CSc., z Ústavu polymerů VŠCHT, který žalobce připojil k rozkladu. K tomuto posudku uvedl, že autor se v něm nezabýval srovnáním všech podstatných znaků způsobu zhotovení profilové lišty se znaky způsobu zhotovení profilové lišty z namítaných dokumentů. Pokud by to udělal, musel by zjistit totéž, co orgán prvního stupně řízení a orgán rozhodující o rozkladu, tj. že v žádném z namítaných dokumentů se nevyskytují znaky, že ještě plastické části profilové lišty se zhotoví z kalibrovatelné tvrdé umělé hmoty a při kalibrování profilové lišty, navazujícím na extruzi, v kalibrovacím nástroji, uloženém za extruzním nástrojem, se tvarově stabilně vedou po dráze a přitlačí se k sobě do pevného spojení přidržujícího pruh mřížkové tkaniny, že by zařízení ke zhotovení profilové lišty obsahovalo kalibrovací zařízení v kombinaci s dalšími souvisejícími znaky a že by extrudované části sestávaly z kalibrované tvrdé umělé hmoty. Posudek tudíž neprokazuje, že předmět chráněný napadeným patentem nebyl nový a/nebo že by předmět chráněný napadeným patentem nebylo možno považovat za vynález zahrnující vynálezeckou činnost; ve zmíněném posudku je toliko prokázáno, že srovnávané způsoby zhotovení profilové lišty mají některé podstatné znaky způsobu a principu zhotovení stejné. Otázka posuzování namítaných dokumentů je věcí uvážení správního orgánu, který je k hodnocení této otázky kompetentní, tedy v tomto případě Úřadu, a proto k závěru tohoto posudku nebylo přihlédnuto.

Napadené rozhodnutí je v anonymizované verzi dostupné v databázi správních a soudních rozhodnutí na www.upv.cz.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím dochází ke škodě (jeho) klientů, kteří vyrábějí profilové lišty z extrudované umělé hmoty a na ní upevněným síťovaným pruhem mřížkové tkaniny, kdy majitel napadeného patentu (osoba zúčastněná na řízení) se na nich domáhá odškodnění v řádech milionů za domnělé porušování jeho patentu. Tento jeho patent však nesplňoval podmínky pro udělení patentu.

Žalobce namítl, že správní uvážení žalovaného při hodnocení důkazů předložených v návrhu na zrušení patentu nemá oporu ve skutkové podstatě stavu techniky k datu podání přihlášky vynálezu, neboť obsah přihlášky vynálezu pouze kopíroval dosud známé skutečnosti, známé z předložených dokumentů. Kromě toho se žalovaný nedostatečně zabýval otázkou „vložení nad rámec původního podání“ a pouze konstatoval, že orgán EPO tuto námitku neakceptoval. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí Úřadu bylo v době podání návrhu na zrušení napadeného patentu nezávislé na řízení před EPO, měl se žalovaný v druhé instanci zabývat samostatně přezkoumáním rozporu o „vložení nad rámec“, což však neudělal, přestože orgán první instance nevydal dvoudílný výrok, kde by bylo rozhodnutí opřeno samostatně o hodnocení vady „vložení nad rámec“ a samostatně o chybějící novost a nedostatek vynálezecké činnosti. Napadené rozhodnutí bylo vydáno jen k části rozhodnutí první instance, které tak nebylo přezkoumáno jako celek.

Žalobce dále namítl, že hodnocení jednotlivých znaků v napadeném patentu, které provedl žalovaný, nemá oporu v oblasti techniky. Takto hodnocený stav není proto relevantní vůči předloženým dokumentům, které vylučovaly u podané přihlášky vynaložení vynálezecké činnosti původce vynálezu. Hodnocení předložených dokumentů proti nedostatku vynálezecké činnosti neodpovídá skutečnosti v oblasti daného stavu techniky, které se vynález týká. Žalobce proto předložil znalecký posudek Doc. Ing. A. K., CSc., odborníka na polymery. Ten se v něm jako odborník na nejvyšší úrovni v daném oboru kvalifikovaně vyjádřil k otázce novosti a vynálezecké činnosti. Jeho pohled na nedostatek vynálezecké činnosti, ale i novosti, je směrodatný, protože jde o odborníka s plnou kompetencí se k tomuto problému vyjadřovat. Podle jeho vyjádření předmět ochrany patentu nesplňoval k datu podání ani celosvětovou novost, ani vynálezeckou činnost. Ze zdůvodnění rozhodnutí žalovaného o ponechání napadeného patentu v platnosti vyplývá, že žalovaný nepochopil předmět vynálezu natolik, aby mohl předložené důkazy hodnotit ve vztahu ke kritériím pro zákonné podmínky pro udělení patentu. Jinak si totiž nelze vysvětlit, že předložené důkazy proti novosti i proti vynálezecké činnosti hodnotí tak, jak by to udělal naprostý laik v oblasti polymerů a jejich zpracování. Závěry o rozdílnosti jednotlivých znaků napadeného patentu oproti předloženým dokumentům jsou žalovaným poněkud zjednodušeně vyhodnoceny jako rozdílné. Tak se to ale odborníkovi nejeví. Přitom není nutno, aby porovnávané znaky byly nutně přesně shodné. Jedná se však o technické ekvivalenty, které má vynálezce k dispozici, a je na něm, jaký ekvivalent použije. Takto vybraný znak ze souboru známých ekvivalentů tudíž nemůže být označen za znak nový, protože v daném oboru je odborníkovi znám. Tento hodnotící princip žalovaný nerespektoval v prvoinstančním ani v druhoinstančním rozhodnutí, a v obou rozhodnutích tudíž pochybil při hodnocení předložených důkazů. Obě rozhodnutí jsou tudíž postižena vadou nepřezkoumatelnosti, neboť jejich závěry nemají oporu v objektivně zjištěném stavu techniky, který je dán v předložených namítaných starších patentech.

Vzhledem k tomu, že správní uvážení vyústující v rozhodnutí žalovaného nevychází z předložených důkazů, ač je sám žalovaný hodnotí jako důkazy směřující ke zrušení uvedeného patentu, žádá žalobce, aby napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl, popř. aby ji jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě předně vnesl námitku nedostatku aktivní legitimace žalobce k podání žaloby. V této souvislosti uvedl, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.9.2015, č.j. 2 As 158/2015 - 56, týkajícím se rovněž řízení o zrušení patentu a - shodou okolností - stejného žalobce, při posouzení otázky aktivní legitimace žalobce dospěl k závěru, že „že za situace, kdy nemohou být správním rozhodnutím dotčena hmotná práva účastníka řízení, je

žaloba proti rozhodnutí ve správním soudnictví přípustná nikoliv podle § 65 odst. 1 s.ř.s., nýbrž v režimu § 65 odst. 2 s.ř.s. Stěžovatel byl proto v tomto řízení oprávněn namítat toliko porušení svých procesních práv.“ Tato zákonná podmínka tvrzení žalobce o porušení svých procesních práv, která musí být splněna, aby byl žalobce aktivně legitimován k podání této žaloby podle § 65 odst. 2 s.ř.s., však v nyní projednávané věci nebyla splněna. Žalobce se omezil na pouhé konstatování, že napadeným rozhodnutím dochází ke škodě jeho klientů. V této souvislosti vyjadřuje názor, že patent osoby zúčastněné na řízení nesplňoval podmínky pro udělení patentu. Žalovaný je proto přesvědčen, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby, a to z důvodu absence materiální podmínky, tedy absence přímého dotčení na svých procesních/veřejných subjektivních právech vydáním napadeného rozhodnutí.

Přestože je žalovaný přesvědčen o nedostatku aktivní legitimace žalobce, vyjádřil se z důvodu procesní opatrnosti i k jednotlivým tvrzením žalobce obsaženým v žalobě. Popřel jejich důvodnost a setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Poukázal na to, že žalobce tyto závěry nenapadl žádnou konkrétní právní argumentací.

Žalovaný uvedl, že při posuzování žalobcem předložených důkazů postupoval plně v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 50 odst. 4 správního řádu a předložené důkazy hodnotil podle své úvahy s přihlédnutím ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Dospěl přitom k jednoznačnému závěru, že předměty definované patentovými nároky 1 až 12 byly k datu práva přednosti napadeného patentu vzhledem k namítaným a s návrhem uplatněným dokumentům D1 až D5 nové a zahrnující vynálezeckou činnost. Pro úplnost žalovaný dodal, že splňují-li první, sedmý a dvanáctý patentový nárok podmínku novosti a vynálezecké činnosti, splňují tuto podmínku i druhý až šestý patentový nárok, neboť se jedná o patentové nároky závislé na prvním patentovém nároku nebo závislé na patentových nárocích závislých na prvním patentovém nároku, a dále i osmý až jedenáctý patentový nárok, neboť se jedná o patentové nároky závislé na sedmém patentovém nároku nebo závislé na patentových nárocích závislých na sedmém patentovém nároku. Návrh na zrušení patentu CZ/EP 1281822 proto nebyl shledán důvodným.

K námitce, v níž je mu vytýkáno, že se nedostatečně zabýval otázkou „vložení nad rámec původního podání“, žalovaný uvedl, že žalobce v rozkladu „vložení nad rámec původního podání“ vůbec nenamítal. Vzhledem k tomu, že dle § 89 odst. 2 správního řádu žalovaný přezkoumává rozkladem napadené prvostupňové rozhodnutí Úřadu jen v rozsahu námitek v rozkladu uvedených, je proto tato výtka žalobce irelevantní. Žalovaný se zcela v souladu se správním řádem touto otázkou věcně nezabýval a odkázal na posouzení provedené Úřadem v prvním stupni řízení (nikoliv orgánem EPO, jak mylně uvádí žalobce), které shledal v souladu s právními předpisy. V prvním stupni řízení se Úřad touto otázkou podrobně věcně zabýval (viz str. 9 a násl. jeho rozhodnutí ze dne 4. 6. 2013), a není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že bylo pouze konstatováno, že „orgán EPO tuto námitku neakceptoval“.

Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že napadené rozhodnutí bylo vydáno jen k části rozhodnutí první instance, které tak nebylo přezkoumáno jako celek. V této souvislosti uvedl, že v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává správnost prvostupňového rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (rozkladu), jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Pokud tedy žalobce v rozkladu pouze poukázal na původní účel předložení dokumentů D6 až D12, aniž jakkoliv zpochybnil interpretaci stavu techniky, který tyto dokumenty představují, či postup Úřadu v prvním stupni řízení při posuzování novosti a výsledku vynálezecké činnosti předmětného patentu ve vztahu k těmto dokumentům, pak se

žalovaný zcela v souladu se správním řádem těmito otázkami ve vztahu k dokumentům D6 až D12 nezabýval a odkázal na posouzení provedené Úřadem v prvním stupni řízení, které shledal v souladu s právními předpisy. Totéž platí i ve vztahu k již zmíněné otázce „vložení nad rámec původního podání.“

Žalobce sice namítá, že hodnocení jednotlivých znaků v napadeném patentu, které provedl žalovaný, nemá oporu v oblasti techniky, přičemž poukazuje na „znalecký“ posudek Doc. Ing. A. K., avšak již neuvádí, hodnocení kterého konkrétního znaku předmětného patentu a z jakých důvodů nemá oporu v oblasti techniky. Žalovaný se proto k tomuto žalobnímu bodu může vyjádřit pouze obecně v tom smyslu, že s tímto ničím nepodloženým tvrzením žalobce nesouhlasí a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Co se týče „znaleckého“ posudku, žalovaný předně podotkl, že se v žádném případě nejedná o znalecký posudek, protože neobsahuje doložku ve smyslu § 127a o.s.ř., ale pouze o určité odborné vyjádření, a to navíc osoby, která vůbec nedisponuje soudně-znaleckým oprávněním (není zapsána u Komory soudních znalců ČR). O to více je s podivem, že toto odborné vyjádření nese název „Posudek novosti a vynálezecké činnosti patentu CZ/EP 1281 822“ a k těmto otázkám také zhusta zaujímá stanovisko, když osoba, která jej zpracovala, odborností v oboru patentů a vynálezů vůbec nedisponuje.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce k argumentaci protistrany o nedostatku jeho aktivní legitimace citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 6 A 25/2002 - 42 a dodal, že pokud mohl podat návrh na zrušení patentu, jistě mu nelze upřít právo na provedení dalších následných souvisejících úkonů v této věci, včetně podání správní žaloby. Nemožnost využít všech zákonných opravných prostředků je tak zajisté porušením procesních práv žalobce. Žalobce v žalobě uváděl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a bylo vydáno v řízení, v němž byl žalobce zkrácen ve svých právech účastníka řízení, neboť předseda Úřadu nepřihlédl k argumentům žalobce a pominul zjištění a důkazy, jež žalobce předkládal. Tímto postupem vznikla i žalobci újma v jeho postavení účastníka v řízení (včetně újmy majetkové, spočívající v marně vynaložených nákladech pro správní řízení) i újma osobnostní, kdy jako odborník a specialista v daném oboru byl u svých klientů snižen na dobré pověsti a odborném jméně, byl omezen v možnostech jim služby patentového zástupce dále poskytnout pro znevěrohodnění jeho odborného názoru. Rozhodnutím, jímž byl ve správním řízení zamítnut jeho návrh, byl tedy žalobce ve svých právech nesporně zasažen.

Ke zpochybnění znaleckého posudku Doc. Ing. A. K. žalobce uvedl, že posudek byl převeden do řádné formy se znaleckou doložkou a tvoří přílohu repliky. Přílohou repliky je rovněž druhý posudek zpracovaný odborníci na polymery Ing. Z. Č.

Osoba zúčastněná na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužila.

Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých dosavadních podáních a procesních stanoviscích. Žalobce zopakoval a blíže rozvedl své námitky o nedostatku novosti a vynálezecké činnosti u vynálezu chráněného napadeným patentem. Má za to, že patentem chráněné řešení bylo už dříve známým stavem techniky. Napadený patent tedy neměl být nikdy udělen, protože údajný vynález nesplňoval podmínky patentovatelnosti, a Úřad ho měl na základě jeho návrhu zrušit. Žalovaný při jednání před soudem odkázal na své vyjádření k žalobě a zopakoval své tvrzení o nedostatku aktivní legitimace žalobce s tím, že žalobce je podle judikatury Nejvyššího správního soudu oprávněn namítat pouze porušení

svých procesních práv. Osoba zúčastněná na řízení, ač řádně obeslána prostřednictvím svého zástupce, se k ústnímu jednání nedostavila.

Soud při ústním jednání zamítl veškeré důkazní návrhy žalobce, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě důkazů provedených v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 35f odst. 5 věta první zákona č. 527/1990 Sb., uplynula-li marně lhůta stanovená evropskou patentovou úmluvou k podání odporu, popřípadě jestliže v řízení o odporu nebyl evropský patent zrušen, může být evropský patent zrušen Úřadem podle § 23.

Podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb., Úřad zruší patent, zjistí-li dodatečně, že vynález nesplňoval podmínky patentovatelnosti.

Podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 527/1990 Sb., Úřad patent zruší, zjistí-li dodatečně, že předmět patentu přesahuje obsah původního podání přihlášky vynálezu nebo že předměty patentů udělených na základě rozdělení přihlášky přesahují obsah jejího původního podání nebo byl-li rozsah ochrany vyplývající z patentu rozšířen.

Podle § 3 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., se patenty udělují na vynálezy, které jsou nové, jsou výsledkem vynálezecké činnosti a jsou průmyslově využitelné.

Podle § 5 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., je vynález nový, není-li součástí stavu techniky.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 527/1990 Sb., je stavem techniky vše, k čemu byl přede dnem, od něhož přísluší přihlašovatel právo přednosti, umožněn přístup veřejnosti písemně, ústně, využíváním nebo jiným způsobem.

Podle § 6 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., je vynález výsledkem vynálezecké činnosti, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky.

Podle čl. 138 odst. 1 EPC může být evropský patent zrušen s účinkem pouze na území smluvního státu, dle písm. a) není-li předmět evropského patentu patentovatelný podle článků 52 až 57; dle písm. c) přesahuje-li předmět evropského patentu obsah přihlášky v původně podaném znění.

Podle čl. 52 odst. 1 EPC se evropské patenty udělují na vynálezy ve všech oblastech techniky, pokud jsou nové, zahrnují vynálezeckou činnost a jsou průmyslově využitelné.

Podle čl. 54 odst. 1 EPC se vynález považuje za nový, není-li součástí stavu techniky.

Podle čl. 56 věta první EPC se vynález považuje za vynález zahrnující vynálezeckou činnost, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se

zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Podle § 63 odst. 3 zákona č. 527/1990 Sb., proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu je přípustná žaloba proti rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předně je zapotřebí konstatovat, že žalobci v nyní projednávané věci nesvědčí žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s.ř.s. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.9.2015, č.j. 2 As 158/2015 – 56, jehož předmětem bylo posouzení jiné patentoprávní věci téhož žalobce, „*Stěžovatel byl v posuzované věci účastníkem řízení před správním orgánem, neboť se zde rozhodovalo o jeho návrhu na zrušení patentu, nicméně v tomto správním řízení nebylo rozhodováno o jeho hmotných právech a povinnostech (právech souvisejících s vlastnictvím dotčeného patentu). Proto tedy stěžovatel nemohl být napadeným rozhodnutím jakkoli dotčen na vlastních hmotných právech. Přesto však byl oprávněn podat žalobu proti napadenému rozhodnutí ve správním soudnictví za předpokladu, že byl postupem správního orgánu zkrácen na právech, která jemu přísluší. Jak to vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001 - 67, publ. pod č. 379/2004 Sb., mohl žalobce v této věci namítat právě jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, „přičemž zkrácením na právech je nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních.“ Nejvyšší správní soud tak k otázce aktivní legitimace v této věci uzavírá, že za situace, kdy nemohou být správním rozhodnutím dotčena hmotná práva účastníka řízení, je žaloba proti rozhodnutí ve správním soudnictví přípustná nikoliv podle § 65 odst. 1 s. ř. s., nýbrž v režimu § 65 odst. 2 s. ř. s. **Stěžovatel byl proto v tomto řízení oprávněn namítat toliko porušení svých procesních práv** (zdůraznění textu bylo doplněno zdejším soudem).*

Žalobce v žalobě neuplatnil naprosto žádné tvrzení o tom, že by byl napadeným rozhodnutím přímo zkrácen na svých právech. Reálně tak ani učinit nemohl, protože napadeným rozhodnutím o žádných jeho hmotných právech a povinnostech souvisejících s vlastnictvím napadeného patentu nebylo rozhodováno. Taková práva či povinnosti žalobci zkrátka nenáleží, protože se nejedná o jeho patent. Žalobcovo tvrzení, že napadeným rozhodnutím dochází ke škodě jeho klientů vyrábějících profilové lišty z extrudované umělé hmoty a na ní upevněným síťovaným pruhem mřížkové tkaniny, na kterých se majitel napadeného patentu domáhá odškodnění za porušování jeho patentu, není tvrzením o dotčení právní sféry žalobce, ale o dotčení práv třetích osob. Na tomto místě nelze než zopakovat přiléhavou argumentaci užitou Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 17.9.2015, č.j. 2 As 158/2015 – 56, že „*namítá-li stěžovatel, že napadeným rozhodnutím dochází ke škodě jeho klientů, neboť majitel patentu se na nich domáhá odškodnění v rádech milionů za domnělé porušování jeho patentu, tato argumentace musí být odmítnuta jako irelevantní. Nejvyšší správní soud upozorňuje, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a navazující řízení o kasační stížnosti nejsou koncipovány jako actio popularis. Žalobce, resp. stěžovatel je oprávněn se dovolávat pouze nezákonnosti, která nastala v jeho právní*

sfěře. Není oprávněn osobovat si námitky vyplývající z práv třetích osob (v podrobnostech viz např. rozsudek ze dne ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 80/2012 – 40).“

Soud pro úplnost dodává, že ani následné žalobcovo tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikla újma spočívající ve snížení jeho dobré pověsti a odborného jména, není způsobilé založit žalobní legitimaci ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť případné snížení dobré pověsti a odborného jména žalobce nepochybně není přímým následkem napadeného rozhodnutí (kterým byla řešena zcela jiná věc než žalobcova dobrá pověst), ale pouze následkem nepřímým.

Soudu není zřejmé, o jaké nemožnosti „využít všech zákonných opravných prostředků“ žalobce v replice hovoří. Žalobce mohl podat proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozklad, což také učinil, a o tomto rozkladu bylo žalovaným rozhodnuto.

Z výše uvedeného plyne, že žalobu v nyní projednávané věci je možné projednat jen v režimu § 65 odst. 2 s.ř.s. To znamená, že přípustné jsou pouze ty námitky, jimiž žalobce brojí proti porušení svých procesních práv, nikoliv však námitky směřující proti nesprávnému posouzení věci správním orgánem, tedy do hmotněprávního posouzení důvodů pro zrušení patentu.

Z obsahu žaloby nicméně plyne, že valná většina žalobcovy argumentace nepřipustně směřuje právě do hmotněprávního posouzení (ne)existence důvodů pro zrušení patentu. Těmito žalobními tvrzeními, v nichž žalobce zpochybňuje závěry správního orgánu o splnění jednotlivých znaků vynálezu, resp. zákonem stanovených podmínek jeho patentovatelnosti, jako je novost a skutečnost, že se jedná o výsledek vynálezecké činnosti, se soud při posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nezabýval, protože k jejich uplatnění není žalobce legitimován (viz výše). Soud z téhož důvodu neakceptoval ani žalobcův odkaz na znalecký posudek Doc. Ing. A. K., CSc., neboť i jeho prostřednictvím žalobce napadá hmotněprávní závěr žalovaného o splnění podmínek patentovatelnosti daného vynálezu a s tím spojený závěr o neexistenci důvodů pro zrušení patentu. Nutno dodat, že žalobce v žalobě pouze ve stručnosti zopakoval, k jakému závěru jmenovaný znalec na polymery ve svém posudku dospěl, avšak neuplatnil již žádné konkrétní argumenty proti způsobu, jakým se s tímto důkazním prostředkem vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Procesní právo žalobce na to, aby se žalovaný předloženým důkazním prostředkem v podobě „znaleckého posudku“ v rámci hodnocení důkazů zabýval a posoudil jej, v řízení nijak dotčeno nebylo, neboť žalovaný tak učinil, o čemž svědčí odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Do hmotněprávního posouzení věci žalovaným míří jak žalobcovo tvrzení, že žalovaný nepochopil předmět vynálezu natolik, aby mohl předložené důkazy hodnotit ve vztahu k zákonným podmínkám pro udělení patentu, tak i tvrzení, že žalovaný hodnotí předložené důkazy laickým způsobem. Totéž platí i pro tvrzení, jímž žalobce zpochybňuje závěr žalovaného o „rozdílnosti jednotlivých znaků napadeného patentu oproti předloženým dokumentům“, a pro námitku, že se v daném případě jedná o technické ekvivalenty, které jsou odborníkovi v oboru známy.

Na tomto místě považuje soud za nutné zdůraznit, že veškeré žalobní námitky, jimiž žalobce napadá závěry žalovaného správního orgánu o neexistenci důvodů pro zrušení patentu, jsou natolik obecné a nekonkrétní, že by soud na jejich podkladě nemohl napadené rozhodnutí přezkoumat, ani kdyby byl žalobce oprávněn tyto námitky uplatnit. Žalobce sice

v žalobě tvrdí, že správním uvážení žalovaného při hodnocení důkazů předložených v návrhu na zrušení patentu „*nemá oporu ve skutkové podstatě stavu techniky k datu podání přihlášky vynálezu*“, avšak již neříká, co konkrétně bylo známým stavem techniky k rozhodnému datu a v čem spočívá nesprávnost toho kterého závěru žalovaného při hodnocení předložených důkazů. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnocením jednotlivých důkazů zabýval velmi obšírně, jeho podrobné závěry však žalobce nechal zcela bez povšimnutí a neuvedl, v čem vlastně spatřuje jejich nesprávnost.

Totéž platí i pro námitky, že žalovaným provedené hodnocení jednotlivých znaků napadeného patentu nemá oporu v oblasti techniky, a že hodnocení předložených dokumentů, pokud jde o namítaný nedostatek vynálezecké činnosti, neodpovídá skutečnosti v oblasti daného stavu techniky. I v případě těchto námitek se žalobce omezuje na povšechná a nicneříkající tvrzení, která blíže nespecifikuje - neuvádí, co považuje za oblast techniky relevantní pro posouzení dané věci, v čem dle jeho názoru spočívá nesprávnost hodnocení jednotlivých znaků napadeného patentu, resp. z čeho konkrétně dovozuje, že hodnocení předložených dokumentů provedené v napadeném rozhodnutí žalovaným neodpovídá skutečnosti.

Pokud jde důkaz posudkem Doc. Ing. A. K., CSc., který byl připojen k rozkladu, žalobce v žalobě pouze ve stručnosti zopakoval, k jakému závěru jmenovaný znalec na polymery v posudku dospěl, avšak neuplatnil již žádné relevantní argumenty proti způsobu, jakým se s tímto důkazem vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. K uvedenému listinnému důkazu soud dále uvádí, že „*Posudek novosti a vynálezecké činnosti patentu CZ/EP 1281 822*“ ze dne 27.6.2013, který žalobce připojil v rozkladu, vskutku není možné označit za znalecký posudek, neboť postrádá podstatné náležitosti tohoto typu důkazního prostředku vymezené v § 13 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících. Žalovaný navíc k tomuto listinnému důkazu neměl vůbec přihlížet, protože podle § 82 odst. 4 správního řádu (které dle § 63 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., platí též pro řízení o návrhu na zrušení patentu) se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Žalobci jistě nic nebránilo v tom, aby jmenovaného odborníka na polymery oslovil ještě před tím, než podal návrh na zrušení předmětného patentu, a jeho odborné vyjádření mohl Úřadu předložit již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Protože tak učinil až v řízení o rozkladu, jednal v rozporu s koncentrační zásadou zakotvenou v § 82 odst. 4 správního řádu a k jím opožděně předloženému důkaznímu prostředku není možné přihlížet.

Presvědčení žalobce, že pohled Doc. Ing. A. K., CSc., na nedostatek vynálezecké činnosti, ale i novosti vynálezu chráněného napadeným patentem je *směrodatný*, protože jde o odborníka s plnou kompetencí se k tomuto problému vyjadřovat, je toliko subjektivním názorem žalobce; pro rozhodnutí žalovaného nebyl pohled jmenovaného na věc samozřejmě nikterak závazný. Jak již soud uvedl shora, procesní právo žalobce na to, aby se žalovaný předloženým důkazem v podobě „*znaleckého posudku*“ Doc. Ing. A. K., CSc., v rámci hodnocení důkazů zabýval a posoudil jej, v řízení zkráceno nebylo, neboť žalovaný tak učinil, o čemž prokazatelně svědčí odůvodnění napadeného rozhodnutí. Právo na to, aby se žalovaný řídil názory jmenovaného odborníka, žalobci pochopitelně nenáleží.

Soud neakceptoval návrh žalobce na doplnění dokazování „*upraveným*“ znaleckým posudkem Doc. Ing. A. K., CSc., ani nově předloženým „*Posudkem k patentu EP 1 281 822*“ ze dne 13.11.2014 zpracovaným Ing. Z. Č., protože žalobce obě tyto listiny nepochybně

předložil za účelem prokázání svých námitek o nesprávnosti hmotněprávního posouzení žalovaného o splnění podmínek patentovatelnosti daného vynálezu a s tím spojeného závěru o neexistenci důvodů pro zrušení napadeného patentu. K námitkám směřujícím proti hmotněprávnímu posouzení věci samé žalovaným však žalobce, jenž je nadán toliko žalobní legitimací podle § 65 odst. 2 s.ř.s., není oprávněn, a proto jsou nadbytečné též veškeré důkazy předložené za účelem prokázání opodstatněnosti těchto námitek, jež byly navíc žalobcem uplatněny pouze v obecné rovině.

Zcela nekonkrétní jsou též další námitky žalobce mířící do hmotněprávního posouzení věci žalovaným, jako je námitka, že žalovaný předmět vynálezu dostatečně nepochopil, a že předložené důkazy vyvracející splnění podmínky novosti a vynálezecké činnosti u vynálezu chráněného napadeným patentem hodnotil jako naprostý laik v oblasti polymerů a jejich zpracování. V čem ale spočívá ono nepochopení ze strany žalovaného, to již žalobce opomněl uvést. V tomto směru se soudu jako naprosto výstižná jeví žalobcova věta: „*Tak se to ale odborníkovi nejeví.*“ Konkrétní náhled odborníka na danou problematiku, jenž by s použitím věcných argumentů relevantních pro danou věc zpochybnil či vyvrátil správnost toho kterého závěru žalovaného obsaženého v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ať již se jedná o úvahy správního orgánu při hodnocení jednotlivých důkazních prostředků či o posouzení jednotlivých znaků vynálezu, resp. zákonem stanovených podmínek jeho patentovatelnosti, však v žalobě zcela absentuje. Žalobce již nespecifikuje, co u porovnávaných znaků napadeného patentu považuje za technické ekvivalenty, nepopisuje známý stav techniky, který je odborníkovi v daném oboru znám, ani neuvádí, v čem podle něj správní orgány obou stupňů pochybily při hodnocení předložených důkazů. Na základě takto obecných žalobních námitek není možné zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumat.

Dle ustálené judikatury správních soudů (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78 či rozsudek téhož soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58) ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované. Skutková tvrzení nemohou být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž musí se jednat o zcela jasně individualizovaný, a tedy od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu pro vytyčení mezí, v nichž se soud může a má v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného, aby mohl v souladu se zásadou rovnosti účastníků řízení náležitě využít možnosti procesní obrany. Žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Co se týče právní argumentace, žalobce se nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Musí uvést, jaké aspekty dějů či okolností uvedené v rámci skutkových tvrzení považuje za základ jím tvrzené nezákonnosti.

Zásada volného přístupu k soudu není neomezená a bezbřehá, protože její ničím neomezené uplatňování může vést k újmě na týchž právech jiných osob či obecného zájmu. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další

argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.

Přípustnou námitkou, kterou žalobce brojí proti porušení svých procesních práv, je námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánů obou stupňů. Tuto námitku však soud neshledal důvodnou. Jak napadené rozhodnutí, tak i rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zcela srozumitelné a určité a je pečlivě a přesvědčivě odůvodněno. V napadeném rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu, se žalovaný velmi obsírně zabýval hodnocením předložených důkazních prostředků (označených čísly D1 – D12) a závěry, k nimž přitom dospěl, pak náležitě odůvodnil. Jeho právní posouzení věci samé, resp. závěr o neexistenci důvodů pro zrušení napadeného patentu, vychází právě z těch zjištění, která čerpal z předložených důkazních prostředků. Napadené rozhodnutí tedy vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.

Druhou přípustnou námitkou procesního charakteru je námitka, že se žalovaný v druhé instanci nedostatečně zabýval otázkou „vložení nad rámec původního podání“. Ani této námitce však soud nepřisvědčil. Uvedenou otázkou se v dostatečném rozsahu zabýval správní orgán I. stupně, který ve svém rozhodnutí (na str. 9) zkoumal, zda předmět napadeného patentu přesahuje obsah původního podání přihlášky vynálezu ve smyslu ustanovení čl. 138 písm. c) EPC, a existuje-li tedy důvod ke zrušení patentu. Přezkoumáním této námitky uplatněné v návrhu na zrušení patentu Úřad zjistil, že přihlašovatel napadeného patentu přepracoval ve svém podání ze dne 29.1.2007 patentové nároky napadeného patentu, přičemž do nezávislého patentového nároku týkajícího se způsobu zhotovení profilové lišty uvedl znak ve znění „ještě plastické části profilové lišty se vyrobí z kalibrovatelné tvrdé umělé hmoty.“ Úřad vyhodnotil doplnění tohoto znaku do 1. patentového nároku napadeného patentu za upřesnění znaku vynálezu, které implicitně vyplývá z původního podání a které objasňuje znak ve smyslu standardních odborných znalostí, a proto rozhodl, že uvedený znak, kterým začíná význaková část 1. patentového nároku napadeného patentu, nepřesahuje obsah původního podání přihlášky vynálezu. Dle Úřadu navíc v tomto případě nedošlo k rozšíření ochrany, ale naopak k jejímu zúžení. Úřad proto uzavřel, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by předmět napadeného patentu přesahoval obsah původního podání evropské patentové přihlášky.

Podle § 89 odst. 2 věta první správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. *Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání*, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Vzhledem k tomu, že žalobce v rozkladu, jenž podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, proti právě citovaným závěrům Úřadu žádné námitky neuplatnil, orgán rozhodující o rozkladu nebyl v napadeném rozhodnutí povinen přezkoumávat správnost posouzení uvedené otázky, resp. znovu se touto otázkou zabývat, jak požaduje žalobce. Namísto toho v souladu s § 89 odst. 2 věta první správního řádu odkázal na posouzení provedené Úřadem v prvním stupni (nikoliv orgánem EPO, jak mylně uvádí žalobce), které shledal v souladu s právními předpisy.

Napadeným rozhodnutím byl rozklad žalobce zamítnut a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo nepochybně potvrzeno jako celek. O tom svědčí závěr odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž orgán rozhodující o rozkladu na základě zjištěných skutečností uzavřel, že rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zrušení napadeného patentu vydané orgánem prvního stupně řízení bylo jak po věcné, tak i po formální stránce v souladu s právními předpisy, a nebyl tedy shledán důvod pro jeho zrušení nebo změnu. Žalobcovo tvrzení, že napadené rozhodnutí bylo

vydáno jen k (blíže nespecifikované) části rozhodnutí první instance, které tak nebylo přezkoumáno jako celek, se tedy nezakládá na pravdě. Soud tuto žalobcovu konstrukci odmítá jako zcela neopodstatněnou.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. listopadu 2017

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: L. H.